

รูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ
ของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี
THE EFFICIENCY MANAGEMENT MODEL OF SPORT AUTHORITY
OF THAILAND PROVINCIAL CENTER SUPHANBURI

ปรีชา พงษ์เพ็ง¹
บัณฑิต ผังนรินทร์²
สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่ใช้บริการต่อรูปแบบการจัดการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ และ เชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬา จำนวน 5 คน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์การกีฬาจำนวน 6 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง ใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกและสนทนากลุ่ม ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการ ณ ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่ชัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ประชาชนที่มาใช้บริการ ณ ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 560 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จากผู้ใช้บริการ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ การจัดการบุคลากร การจัดการการเงินและเศรษฐกิจ การจัดการเทคโนโลยี การจัดการการตลาด และการจัดการชุมชน โดยต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนกับภาคการเมืองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการและต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อม และบริบทของจังหวัดสุพรรณบุรีด้วย ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า รูปแบบการจัดการ ที่พัฒนาขึ้นมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อยู่ในเกณฑ์ที่ดี นอกจากนี้จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ พบว่า ประชาชนที่ใช้บริการ ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีความเห็นด้วยต่อรูปแบบการจัดการที่พัฒนาขึ้นว่ามีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารจัดการ ศูนย์การกีฬาประเทศไทย

Abstract

The objectives of this research were to develop the efficiency management model of Sport Authority of Thailand (SAT) Provincial Centre Suphanburi and to compare the clients' opinion as categorized by demographic factors: gender, age, education level, and occupation. Qualitative and quantitative research was used. The samples used in qualitative research, by purposive selection sampling method, were sport management professional 5 expertises and 6 people concerning managing sport centers. In-depth interviewing by structured interview instrument and focus group discussion technique were also employed. The 560 samples, by simple

¹ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

random sampling method, were used in quantitative research for studying their opinion by questionnaires. Structural Equation Modeling technique and Multivariate Analysis of Variance were used for analyzing data. The results of qualitative research revealed that the efficiency management model of SAT Provincial Centre Suphanburi composed of management in 5 areas: Human Resource, Finance and economy, Technology, Marketing, and Community. In administering, community participation and local politics in the context of Suphanburi province are priority over all factors. The results of quantitative research showed that the developed model is fitting with empirical data in good criteria. Moreover, the opinion of clients, with different gender, age, education level, and occupation, had the opinion on the efficiency of developed model that showed no statistically significant differences at the level of .05.

Keywords: Efficiency Management Model, Sport Authority of Thailand

บทนำ

สรุปผลการพัฒนาด้านการกีฬาตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 - 2554) พบว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬานั้นพื้นฐาน และยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน ไม่มีวัตถุประสงค์ที่ดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวในการส่งเสริมกิจกรรมกีฬาลงสู่ภาคประชาชน สำหรับอนาคตของการบริหารจัดการการกีฬาให้มีประสิทธิภาพในระดับประเทศไทยนั้น จะถูกดำเนินการภายใต้การบริหารจัดการตามทิศทางของยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555) Chalip (2006) ได้เสนอแนวคิดในการบริหารจัดการการกีฬาว่า ความซับซ้อนในสภาพทางด้านเศรษฐกิจปัจจุบันส่งผลทำให้การบริหารจัดการการกีฬามีความยากลำบากมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับแนวคิดของ Chelladurai (2005) ที่อธิบายว่า การจัดการการกีฬาในแต่ละพื้นที่ย่อมมีความแตกต่างกันออกไป การบริหารจัดการในพื้นที่เขตเมืองจำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์ที่เข้มข้นผ่านสื่อต่างๆ แต่ในขณะที่เดียวกันบริบทของเขตชนบทเทคนิคดังกล่าวอาจจะใช้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะว่า การติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนด้วยกันเองมีประสิทธิภาพมากกว่า แสดงให้เห็นว่า แนวนโยบายเมื่อนำมาประยุกต์ใช้ในลักษณะของการบริหารจัดการการกีฬาแต่ละท้องถิ่น ย่อมมีกระบวนการบริหารจัดการที่แตกต่างกันออกไป (Costa, 2005; Filip, 2011; Singhsilarak, 2002) แนวคิดของ Jackie, & Emma (2012) ได้อธิบาย ศูนย์กีฬาในหลายประเทศประสบความสำเร็จด้านการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก เพราะว่า ได้รับงบประมาณเป็นจำนวนมาก แต่กลับพบว่า มีความล้มเหลวในการส่งเสริม และกระตุ้นให้ประชาชนได้เกิดพฤติกรรมการเล่นกีฬา เพราะว่า กิจกรรมการส่งเสริมไม่ได้ง่ายดังเช่นการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก แต่จะต้องใช้เทคนิค และวิธีการบริหารจัดการที่ทรงประสิทธิภาพ โดยอาศัยการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนผู้รับบริการในระดับสูง รวมทั้งการบริหารจัดการจะต้องมีความเข้าใจบริบททางสังคมของแต่ละแห่งประกอบด้วย สำหรับบริบทของประเทศไทยแล้ว พบว่า ศูนย์การกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการส่งเสริมความเป็นเลิศทางการกีฬา และการให้บริการประชาชน ดังเช่น ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่ ที่นับได้ว่า เป็นต้นแบบในการบริหารจัดการที่ดี มีการพัฒนาบุคลากรเป็นประจำ มีความโปร่งใสในการบริหารจัดการ เน้นการมีส่วนร่วม การจัดการให้ความสำคัญกับบริบทของจังหวัดเชียงใหม่ การจัดการที่มีประสิทธิภาพดังกล่าวล้วนแต่มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทแต่ละที่ (ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาค 5, 2556) ทั้งนี้จังหวัดสุพรรณบุรีมีศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งต้องทำหน้าที่ในการให้บริการด้านการกีฬากับประชาชน แต่ก็ยังขาดแนวทางที่เหมาะสมในการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ และล่าสุดในวันที่ 9-20 พฤศจิกายน 2553 จังหวัดสุพรรณบุรีได้จัดมหกรรมการแข่งขันกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี “สุพรรณบุรีเกมส์” ครั้งที่ 3 ประจำปี 2553 ซึ่งนับได้ว่าเป็นงานใหญ่ของจังหวัด โดยมีจุดเน้นเพื่อเป็นการเสริมสร้าง ส่งเสริมให้ประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีสนใจกิจกรรมการกีฬาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการจัดกิจกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในเชิงรุกขององค์กรด้านการกีฬาของจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งสามารถที่จะเป็นต้นแบบของจังหวัดอื่นๆ ได้จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสุพรรณบุรีด้วยเทคนิคกระบวนการวิจัยที่หลากหลายเพื่อให้ข้อเสนอแนะดังกล่าว สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงสามารถใช้ได้จริงมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. พัฒนารูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการจัดการบุคลากร ด้านการจัดการการเงินและเศรษฐกิจ ด้านการจัดการเทคโนโลยี ด้านการจัดการการตลาด และด้านการจัดการชุมชน

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างประชาชนผู้มาใช้บริการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรีที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. ประชาชนผู้มาใช้บริการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกัน

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ได้อาศัยแนวคิดที่เกี่ยวข้องหลายแนวคิด โดยเฉพาะข้อเสนอแนะทางวิชาการของ Alison Doherty (2013) ศาสตราจารย์ประจำ Faculty of Health Sciences มหาวิทยาลัย The University of Western Ontario ซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการศูนย์การกีฬาที่มีประสิทธิภาพว่า ศูนย์การกีฬามีบทบาทหน้าที่หลักในการรับใช้ประชาชนในด้านการศึกษา ส่งเสริมการออกกำลังกาย และการสร้างความเป็นเลิศทางด้านการศึกษา ซึ่งไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมรอบข้างได้ กระบวนการจัดการจะได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่ง Alison Doherty เสนอองค์ประกอบที่สำคัญหลัก 5 ประการในการบริหารจัดการ ได้แก่ การจัดการบุคลากร การจัดการการเงินและเศรษฐกิจ การจัดการเทคโนโลยี การจัดการการตลาด การจัดการชุมชน ซึ่งรายละเอียดของแต่ละท้องถิ่นย่อมที่จะมีความแตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับแนวคิดของ Jackie, & Emma (2012) ได้เสนอบทความ เรื่อง การได้รับประโยชน์ของชุมชนจากสิ่งอำนวยความสะดวกของศูนย์การกีฬา กรณีศึกษา ศูนย์กีฬานานาชาติ Darebin (Community benefits of major sport facilities: The Darebin International Sports Centre) บทความดังกล่าวได้เสนอถึงโครงสร้างหลักของการบริหารจัดการศูนย์กีฬาว่าให้ความสำคัญกับบุคลากรในการปฏิบัติงานในฐานะผู้ส่งเสริมการกีฬารุ่นใหม่ เทคโนโลยีในการบริหาร การบริหารการตลาด การจัดการการเงิน และการมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะศูนย์กีฬา ต้องให้บริการประชาชน และต้องมองเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคมในยุคปัจจุบันที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และได้ให้ความสำคัญกับแนวคิดของ Chelladurai (2005) ซึ่งได้อธิบายว่า กีฬาเป็นกิจกรรมที่สังคมจะต้องรักษาไว้เพราะมีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างแยกไม่ออก การจัดการกีฬาในปัจจุบันต้องยึดโยงกับหลักการตลาดให้มากขึ้น โดยเน้นการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานให้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคมให้ได้ และต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้เทคนิคการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix method) เริ่มต้นจากกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการศึกษาข้อมูลจากเอกสารและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) จากผู้เชี่ยวชาญ (Expert) จำนวน 5 คน ดำเนินการการระดมสมอง (Brain storming) จากกลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับศูนย์การกีฬาแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการ และเจ้าหน้าที่ รวมจำนวน 6 คน ซึ่งเป็นผู้ที่เข้าใจถึงสภาพปัญหาในการบริหารจัดการศูนย์การกีฬาแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี อย่างแท้จริงในฐานะผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้กลุ่มดังกล่าวได้เสนอแนวทางในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตามประสบการณ์จริง เพื่อที่จะได้

รับทราบว่าเป็นบริบทการทำงานบุคลากรต้องการที่จะพัฒนากระบวนการบริหารจัดการในด้านใดเป็นสำคัญ และลำดับสุดท้ายเป็นการสนทนากลุ่ม (Focus group) โดยใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ข้างต้น ได้ร่วมกันสนทนากลุ่มเพื่อร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการศูนย์การกีฬาแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาว่ามีความเหมาะสม หรือควรที่จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอย่างไรบ้าง

หลังจากได้ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มาดำเนินการโดยพัฒนาให้รูปแบบการบริหารจัดการในด้านต่างๆ ที่กำหนดไว้ให้อยู่ในรูปของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) เพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้กำหนดวิธีการสุ่มแล้ว (Random) หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 (Secondary Confirm Factor Analysis, CFA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อตรวจสอบถึงค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Factor loading) และค่าสัมประสิทธิ์การถ่วงน้ำหนัก (R^2) ซึ่งค่าสถิติดังกล่าวจะช่วยบอกได้ว่าตัวชี้วัด (Indicator) ใดในรูปแบบการบริหารจัดการศูนย์การกีฬาแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี มีความสำคัญมากที่สุด หลังจากนั้นจึงได้ดำเนินการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อตัวชี้วัด (Indicator) ใดในรูปแบบการบริหารจัดการศูนย์การกีฬาแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี ว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี หรือไม่ ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

1. การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการศูนย์กีฬา ซึ่งเป็นนักวิชาการ อาจารย์มหาวิทยาลัย ที่มีประสบการณ์วิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการกีฬา มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน 5 คน เพื่อทำการสัมภาษณ์ถึงความคิดเห็นเชิงลึกที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการศูนย์กีฬาที่มีประสิทธิภาพ
2. การระดมสมองจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งจะให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี รวมจำนวน 6 คน ได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ
3. การสนทนากลุ่ม ซึ่งจะเป็นการให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการศูนย์กีฬา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี (ตาม 1.1 และ 1.2) เพื่อให้ร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ถึงรูปแบบการบริหารจัดการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรีที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนา

ขอบเขตการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการ ณ ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ในช่วงวันที่ 1 – 10 กันยายน 2557 ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่ชัด แต่โดยพื้นฐานทั่วไปของผู้มาใช้บริการจะเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตัวเมืองของจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมักจะเข้ามาใช้บริการในตอนเย็น เวลา 17.30 น. – 20.00 น.
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการ ณ ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ในช่วงวันที่ 1 – 10 กันยายน 2557 จำนวน 560 คน เก็บข้อมูลโดยการสุ่มเวลาจากผู้ใช้บริการ โดยใช้เวลาในช่วง 17.30 น. – 18.30 น ของวันจันทร์ พุธ ศุกร์ และอาทิตย์ รวมเป็นเวลา 2 สัปดาห์ เพื่อให้ข้อมูลที่สุ่มมาได้มีการกระจายตัวให้ประชาชนทุกกลุ่มได้มีโอกาสในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เสนอแนะว่า รูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพควรจะประกอบไปด้วย 1) การจัดการด้านบุคลากร มีความชัดเจนในนโยบายการพัฒนา มีความมั่นคงในอาชีพ เน้นการมีส่วนร่วม 2) การจัดการด้านการเงินและเศรษฐกิจ ต้องมีความโปร่งใส คุ่มค่า ระบบตรวจสอบที่ดี การหารายได้เพิ่ม 3) การจัดการด้านเทคโนโลยี โดยมีการนำมาใช้ในการให้บริการ ให้มีความสำคัญกับเทคโนโลยีทางการบริหารจัดการ

และวิทยาศาสตร์การกีฬา ติดตามการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา 4) การจัดการการตลาด เน้นการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง จูงใจให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วม การสร้างภาพลักษณ์ที่ดี นำหลักกลยุทธ์ทางการตลาดมาใช้ และ 5) การจัดการชุมชน ต้องเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม ให้บริการตามความต้องการของชุมชน รายงานผลการดำเนินงานเป็นประจำ ส่งเสริมความเป็นเลิศทางการกีฬาให้แก่ชุมชนอย่างแท้จริง นอกจากนี้แล้วผลการวิจัยเชิงปริมาณยังพบว่า แบบจำลองรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรีที่ได้ดำเนินการปรับแก้ (Adjust Model) โดยยอมให้ความคลาดเคลื่อนของตัวแปรเชิงประจักษ์ (Error variance) จำนวน 85 คู่ความสัมพันธ์ มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยพิจารณาจากค่าสถิติเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ Chi-Square = 921.98, df = 470, p-value = <.05; Chi-Square/ df = 1.96; RMSEA = .047; RMR = .020; CFI=.99; AGIF = .90; GFI =.91; CN = 271.87 ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ พบว่า ตัวชี้วัดหลักมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (standardized Factor Loading Score) อยู่ระหว่าง .85 - .97 โดยพบว่า ตัวชี้วัดการจัดการเทคโนโลยีและการจัดการชุมชน มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ .97 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .06 - .28 และตัวชี้วัดสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรแฝงได้ร้อยละ .72 - .94 มีรายละเอียดดังตาราง 1 และภาพประกอบ 1

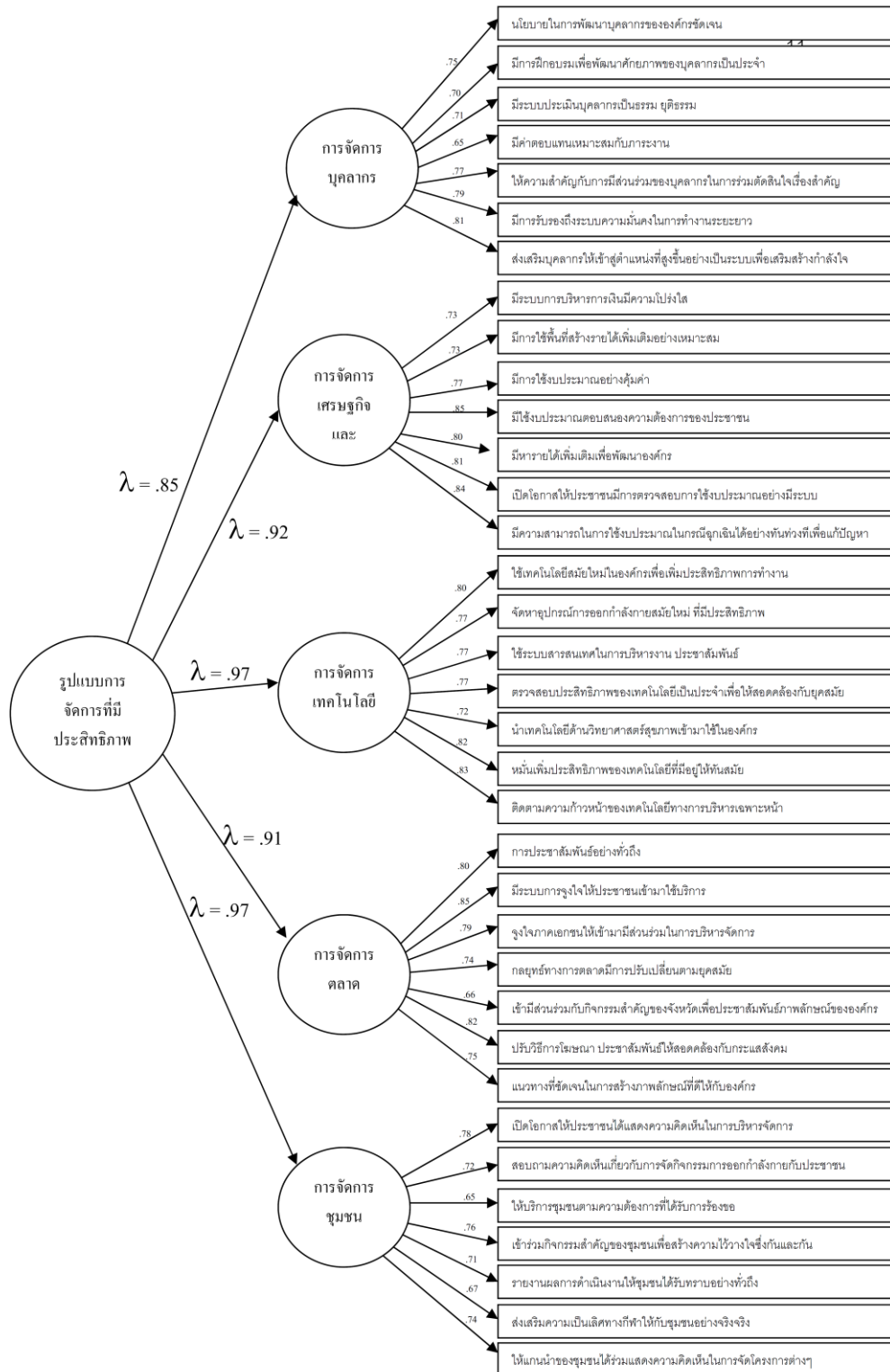
ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Secondary Confirm Factor Analysis) ของรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี

รูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี	Standardize Factor Loading	Standardize e Error	t	R ²
ด้านจัดการบุคลากร	.85	.28	17.48	.72
1.นโยบายในการพัฒนาบุคลากรขององค์กรชัดเจน	.75	.43	-	.57
2.มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเป็นประจำ	.70	.51	19.69	.49
3.มีระบบประเมินบุคลากรเป็นธรรม ยุติธรรม	.71	.58	15.16	.42
4.มีค่าตอบแทนเหมาะสมกับภาระงาน	.65	.50	16.90	.50
5.ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการร่วมตัดสินใจ เรื่อง สำคัญ	.77	.41	18.37	.59
6.มีการรับรองถึงระบบความมั่นคงในการทำงานระยะยาว	.79	.37	18.92	.63
7.ส่งเสริมบุคลากรให้เข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ	.81	.34	19.43	.66
ด้านการจัดการการเงินและเศรษฐกิจ	.92	.15	18.54	.85
1.มีระบบการบริหารการเงินมีความโปร่งใส	.73	.46	-	.54
2.มีการใช้พื้นที่สร้างรายได้เพิ่มเติมอย่างเหมาะสม	.73	.47	21.72	.53
3.มีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า	.77	.41	22.69	.59
4.มีใช้งบประมาณตอบสนองความต้องการของประชาชน	.85	.27	20.51	.73
5.มีหารายได้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาองค์กร	.80	.30	20.05	.70
6.เปิดโอกาสให้ประชาชนมีการตรวจสอบการใช้งบประมาณอย่างมีระบบ	.81	.36	19.26	.64
7.มีความสามารถในการใช้งบประมาณในกรณีฉุกเฉินได้อย่างทันที่เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	.84	.34	19.23	.66

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การ กีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี	Standardize Factor Loading	Standardiz e Error	t	R2
ด้านการจัดการเทคโนโลยี	.97	.06	21.70	.94
1.ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การทำงาน	.80	.36	-	.64
2.จัดหาอุปกรณ์การออกกำลังกายสมัยใหม่ ที่มี ประสิทธิภาพ	.77	.40	27.16	.60
3.ใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารงาน ประชาสัมพันธ์	.77	.41	22.66	.59
4.ตรวจสอบประสิทธิภาพของเทคโนโลยีเป็นประจำเพื่อให้ สอดคล้องกับยุคสมัย	.77	.41	20.45	.59
5.นำเทคโนโลยีด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพเข้ามาใช้ใน องค์กร	.72	.48	18.81	.52
6.หมั่นเพิ่มประสิทธิภาพของเทคโนโลยีที่มีอยู่ให้ทันสมัย	.82	.33	22.27	.67
7.ติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการบริหาร	.83	.31	22.57	.69
ด้านการจัดการการตลาด	.91	.18	20.39	.82
1.การประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง	.80	0.36		.64
2.มีระบบการจูงใจให้ประชาชนเข้ามาใช้บริการ	.85	0.28	22.94	.72
3.จูงใจภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ	.79	0.37	21.27	.63
4.กลยุทธ์ทางการตลาดมีการปรับเปลี่ยนตามยุคสมัย	.74	0.45	19.46	.55
5.เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมสำคัญของจังหวัดเพื่อ ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ขององค์กร	.66	0.56	16.71	.44
6.ปรับวิธีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับ กระแสสังคม	.82	0.32	20.29	.68
7.แนวทางที่ชัดเจนในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับ องค์กร	.75	0.44	19.58	.56
ด้านการจัดการชุมชน	.97	.06	20.83	.94
1.เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นในการ บริหารจัดการ	.78	.39	-	.61
2.สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการออก กำลังกายกับประชาชน	.72	.48	21.83	.52
3.ให้บริการชุมชนตามความต้องการที่ได้รับการร้องขอ	.65	.58	14.45	.42
4.เข้าร่วมกิจกรรมสำคัญของชุมชนเพื่อสร้างความ ไว้วางใจซึ่งกันและกัน	.76	.45	18.46	.55
5.รายงานผลการดำเนินงานให้ชุมชนได้รับทราบอย่าง ทั่วถึง	.71	.43	18.99	.57
6.ส่งเสริมความเป็นเลิศทางกีฬาให้กับชุมชนอย่างจริงจัง	.67	.49	17.71	.51
7.ให้แกนนำของชุมชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัด โครงการต่างๆ	.74	.55	16.48	.45

Chi-Square = 921.98, df = 470, p-value = <.05 ; Chi-Square/ df = 1.96 ; RMSEA = .047 ;
RMR = .020 ; CFI=.99 ; AGIF = .90 ; GFI =.91; CN = 271.87

ภาพที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี

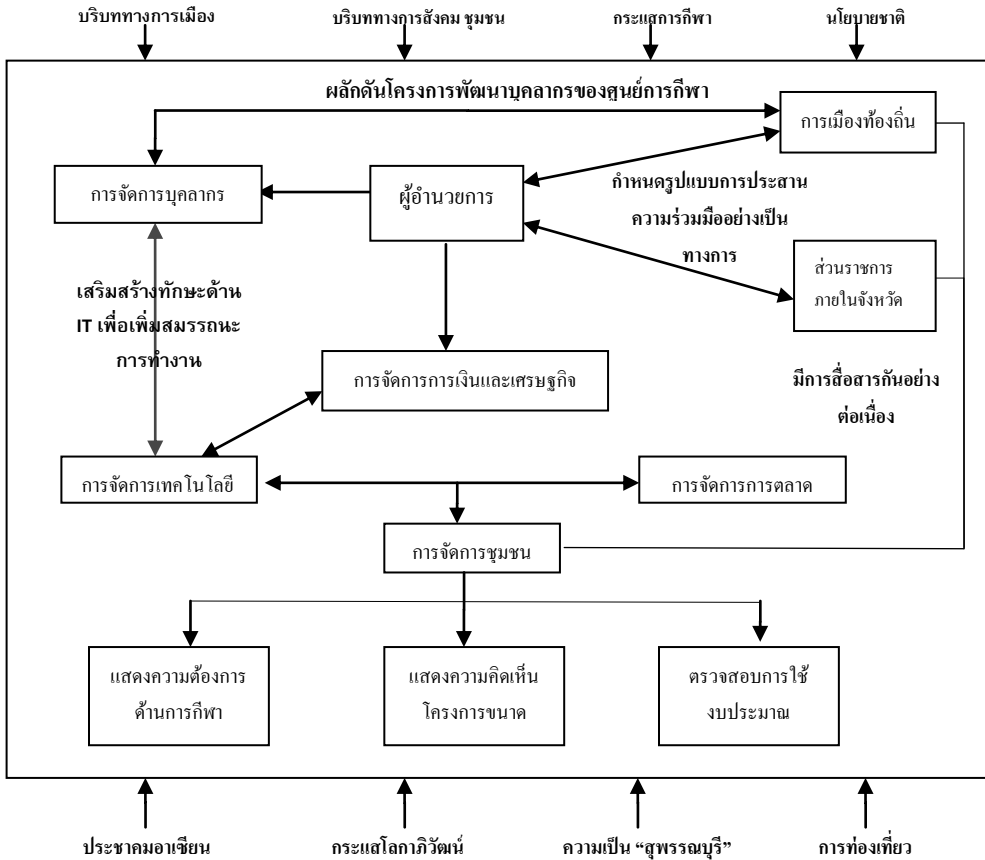
2. ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน (Wilks' Lambda = .998, F = .174, p-value = .972) มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน (Wilks' Lambda = .969, F = 1.171, p-value = .287) มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน (Wilks' Lambda = .999, F = .125, p-value = .987) มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน (Wilks' Lambda = .992, F = .471, p-value = .909)

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. จัดการบุคลากร 2. การจัดการการเงินและเศรษฐกิจ 3. การจัดการเทคโนโลยี 4. การจัดการการตลาด และ 5. การจัดการชุมชน สอดคล้องกับแนวคิดของ Alison Doherty (2013) ที่ได้เสนอองค์ประกอบที่สำคัญหลัก 5 ประการในการบริหารจัดการ ได้แก่ การจัดการบุคลากร การจัดการการเงินและเศรษฐกิจ การจัดการเทคโนโลยี การจัดการการตลาด การจัดการชุมชน แนวคิดดังกล่าวของ Alison Doherty ก็เสนอเช่นเดียวกับว่า ระบบราชการที่มีกฎระเบียบ และข้อกำหนดเป็นจำนวนมาก ขัดขวางการดำเนินงานเชิงรุกของศูนย์การกีฬา เพราะปัจจุบันกระแสการกีฬา นับได้ว่ามีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชนอย่างยิ่ง ดังเห็นได้จากเทศกาลฟุตบอลโลก ที่มีผลทำให้เกิดกระแสการออกกำลังกายกว้างขวางไปทั่วโลก หากกระบวนการบริหารจัดการเป็นไปตามระบบราชการที่จะดำเนินงานตามแผนงานที่วางไว้เท่านั้น ก็จะไม่สามารถหยิบฉวยโอกาสจากระแสทางสังคมเพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับแนวคิดของ Jackie, & Emma (2012) ที่ได้อธิบายถึงประสิทธิภาพของศูนย์กีฬานานาชาติ Darebin ว่า ที่ประสบความสำเร็จเพราะมีรูปแบบการบริหารจัดการที่ไม่ได้ยึดติดกับกฎระเบียบ หรือความเป็นราชการ แต่จะอาศัยการบริหารจัดการในเชิงกลยุทธ์ ทั้งในด้านการพัฒนาบุคลากรที่จะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยถือว่าทุกคนเป็นที่มาเดียวกันทั้งหมด โดยไม่ได้คำนึงถึงตำแหน่งและหน้าที่ตามโครงสร้าง รวมทั้งยังเป็นหน่วยงานที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีการบริหารจัดการ และเทคโนโลยีการออกกำลังกายมาให้บริการแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับแนวคิดของ Chelladurai (2005) ที่ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อนำมาใช้ในการส่งเสริมการออกกำลังกายของประชาชน โดยอธิบายว่า การตลาดครอบคลุมทุกกิจกรรมทางการบริหารจัดการในทุกองค์กร และแตกต่างไปจากแนวคิดระบบราชการแบบเดิม การบริหารจัดการศูนย์การกีฬาหากต้องการให้มีประสิทธิภาพสูงสุดจะต้องละทิ้งความเป็นองค์ทางราชการ และเพิ่มแนวคิดเชิง กลยุทธ์ทางการบริหารจัดการให้มากขึ้น

Swanson, & Arnold (1996) Osborne, & Gaebler (1992) เสนอคล้ายว่า องค์กรที่เป็นผู้นำนวัตกรรม หรือ คิดค้นนวัตกรรมเพื่อการบริหารจัดการ จะเป็นองค์กรชั้นนำของสังคม หากองค์กรใดละทิ้ง เพิ่มเฉย นวัตกรรม และ เทคโนโลยี ท้ายที่สุดแล้วก็จะยอมที่จะกลายเป็นองค์กรที่ล้าหลัง เช่นเดียวกับ Rhodes (1992) ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านชุมชนว่า หลักการบริหารจัดการใหม่ มุ่งเน้นไปที่การบริหารจัดการที่เน้นภาคส่วนของการมีส่วนร่วมให้มากขึ้น ไม่ใช่มุ่งเน้นไปที่นโยบายจากส่วนกลางแต่เพียงอย่างเดียว เพราะอาจจะไม่สอดคล้องกับบริบท ตามแนวคิดของ Peddler, & Boydell (1997) ซึ่งได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรว่า การบริหารจัดการด้านการเงินจะต้องคำนึงถึงความโปร่งใสในการบริหารจัดการ การตรวจสอบที่รัดกุม มีความคิดสร้างสรรค์ที่มากมาย การพัฒนาจริยธรรมสูงเพราะเรื่อง การเงินต้องการบุคลากรที่เชื่อถือได้ ไว้วางใจได้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับการศึกษาของ Milton (1981) Ribeaux และ Poppleton (1978) Kotler, & Armstrong (2001) ที่เสนอในทิศทางเดียวกันว่า การพัฒนาองค์กรที่สำคัญต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการด้านการเงินให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมให้ความสำคัญกับการลงทุนในผลิตภัณฑ์ที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป็นสำคัญ จึงพบเห็นว่าในหลายองค์กร ก่อนที่จะมีการลงทุน มักจะมีการทำวิจัย (Research) เพื่อค้นหาความต้องการที่แท้จริงของตลาดก่อน เช่นเดียวกับ สุนันทา เลาพันธ์ (2531; 2544) Gibson, Ivancevich, & Donnelly (1979) ที่เสนอถึงแนวคิดการเปลี่ยนแปลงองค์กร ที่อธิบายว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงองค์กรผลการวิจัยดังกล่าว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงรูปแบบในลักษณะขององค์ประกอบ (Indicator) ของ "รูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี" ซึ่งประกอบไป

ด้วย 5 โครงสร้างหลัก/ เชิงกลยุทธ์ ได้แก่ 1) การจัดการบุคลากร 2) การจัดการการเงินและเศรษฐกิจ 3) การจัดการเทคโนโลยี 4) การจัดการการตลาดและ 5) การจัดการชุมชน ดังแสดงในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี

จากภาพที่ 2 เป็นชนิด "Analogue Model" คือ เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปมัยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรมซึ่งแสดงให้เห็นถึง "รูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี" ที่เป็นกระบวนการเชิงกลยุทธ์ในการดำเนินงาน จากข้อมูลในเชิงคุณภาพซึ่งได้สัมผัสกับการบริหารจัดการจริง ประกอบกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รูปแบบดังกล่าว ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการบุคลากรเป็นอันดับเริ่มต้น เพราะว่า การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ สมรรถนะในการทำงานที่สูง ความคิดสร้างสรรค์ แรงจูงใจในการทำงาน แต่ในขณะเดียวกันงบประมาณที่มีจำกัดก็เป็นสิ่งสำคัญที่ขัดขวางกระบวนการพัฒนาบุคลากร โดยในรูปแบบดังกล่าว กระบวนการบริหารจัดการบุคลากร จะต้องเริ่มต้นจาก ภาวะผู้นำของผู้อำนวยการของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ที่จะต้องทำหน้าที่หลักในการประสานงาน ความร่วมมืออย่างเป็นทางการกับภาคการเมืองส่วนท้องถิ่น และส่วนราชการของจังหวัด เพื่อให้ได้แนวคิดและการสนับสนุนงบประมาณในการจัดการพัฒนาบุคลากรซึ่งมีจำนวนน้อยอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนขอประสานความร่วมมือในการทำงานทุกด้านให้เป็นรูปธรรม โดยมีกฎ ระเบียบ ธรรมเนียมปฏิบัติที่ชัดเจนว่า กระบวนการทำงานร่วมกันนั้นควรจะเป็นอย่างไร เพราะในปัจจุบันนอกจากคำว่า ได้ว่า การเข้ามามีส่วนร่วมไม่ได้ชัดเจนมากนัก หากมีความชัดเจนแล้วก็จะทำให้เกิดการคาดเดาทิศทางในการบริหารจัดการได้

ข้อเสนอแนะ

1. การบริหารจัดการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสุพรรณบุรี ควรที่จะให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการจัดการชุมชน ด้านการจัดการเทคโนโลยี ด้านการจัดการการเงินและเศรษฐกิจ ด้านการจัดการการตลาด และการจัดการด้านบุคลากร ตามลำดับ

2. การนำกลยุทธ์การบริหารจัดการแบบใหม่ในงานวิจัยนี้ไปใช้ ควรให้ความสำคัญกับบริบทของจังหวัดสุพรรณบุรีก่อน เนื่องจากมีความแตกต่างไปจากพื้นที่อื่นๆ โดยเฉพาะด้านบริบททางการเมืองที่จะต้องให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ เพราะนับได้ว่า มีผลกระทบต่อการทำงานของศูนย์การกีฬาเป็นอย่างมากในฐานะผู้สนับสนุนหลัก

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2555) ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 – 2559. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สุนันทา เลานันท์. (2544). *การพัฒนาองค์การ: Organization Development* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ดี.ดี. บีคส์ไตร์.
- สุนันทา เลานันท์. (2531). *การพัฒนาองค์การ*. กรุงเทพฯ: ดีดีบีคส์ไตร์.
- Alison, D. (2013). Investing in sport management: The value of good theory. *Sport Management Review*. 16 (2013) 5–11
- Chalip, L. (2006). Toward a distinctive sport management discipline. *Journal of Sport Management*, 20, 1–21.
- Chelladurai, P. (2005). *Managing organizations for sport and physical activity: A systems perspective* (2nd ed.). Scottsdale, AZ: Holcomb Hathaway.
- Costa, C. A. (2005). The status and future of sport management: A Delphi study. *Journal of Sport Management*, 19, 117–142.
- Filip, A. (2011). Relationship marketing applicability in business to business market. *Romanian Journal of Marketing*. 2 (2011) 30-37
- Gibson, J.L., Ivancevich, J. M., & Donnelly, J.H. (1979). *Organizations: Behavior, Structure, Processes* (3rd ed). Dallas, Texas: Business Publication. 524-525.
- Jackie, K &, Emma, S. (2012). Community benefits of major sport facilities: The Darebin International Sports Centre. *Sport Management Review*, 15(2), 218-229.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2001). *Principles of Marketing* (9 ed.). Prentice-Hall Inc.
- Swanson, R, .A. & Arnold, D.E. (1996). *The Purpose of Human Resource Development is to improve Organizational Performance*. Retrieved from <http://cdnet2car.chula.ac.th/pdfhtml/01517/L8E67/DSV.HTM>
- Osborne, D & Gaebler, T. (1992). *Reinventing Government: How the entrepreneurial spirit is transforming the public sector*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Peddler, B, & Boydell, B. (1997). *The Learning Company*. London: McGraw- Hill.
- Ribeaux, P, & Poppleton, S. E. (1978). *Psychology and Work: An Introduction*. London: Macmillan Education Ltd.
- Milton, C, R. (1981). *Human Behavior in Organization: Three Level of Behavior*. New Jersey: Prentice – Hall, Inc.
- Singhsilarak, J. (2002). *A Study of Peoples Satisfaction as Service Recipients and Police Officers Job Satisfaction and Job Performance after transformation to the Royal Thai Police*.
- Swanson, R. A., & Arnold, D. E. (1996). The Purpose Of Human Resource Development Is To Improve Organizational Performance. *New Directions for Adult and Continuing Education*, (72), 13-19.